

тели, деца? Но целта за народното освобождение, втъпена въ тѣхнитѣ сърдца и мисли, ги накара всичко да прежалатъ.“

Нѣколко души се събирали и ужъ „се опитали да излѣзатъ, но не могли“. Иларионъ и другаритѣ му били възмутени. Иларионъ написалъ писмо до другаритѣ си въ Сливенъ. Едно отъ момчетата влѣзло въ града и имъ го предало. Съдържанието му го има въ книгата на Кукумявковъ.

Господа Кондю и Х. Димитъръ *)

Де останаха вашитѣ обещания, че ще излѣзете? . . . Де остана храната ви и пр., или следате да ни връхлети нѣкой бюлюкбашия и да ни избие? Воеводата е много разяренъ отъ постѣпката ви и ще ви отмъсти, ако не излѣзете, ще ви проводи им ната на правителството. Затова вземете мѣрки дорде е време, да излѣзете по скоро“

Следъ прочитането на писмото, нѣкои отъ съзаклетниците се разтичали изъ града да събиратъ момчета и храна. Съобщили на Илариона да не обажда на властѣта имената на съзаклетниците, понеже се готвили да излѣзатъ и ще изпратятъ храна на четата.

Понеже никой не излѣзълъ, последвало ново писмо отъ Илариона съ същото съдържание: “Ако не излѣзете, ще нападнемъ къщитѣ ви и насила ще ви изкараме“. Напусто—пакъ никой не мръдналъ. Само храна успѣли да изпратятъ, което показвало, че който искалъ — могълъ е да мине разхлабения вече кордонъ и да отиде вече при четата.

Интересно е, че нѣкои отъ съзаклетниците, уплашени отъ Иларионовитѣ заплахи, избѣгали въ Шуменъ и другаде. Имало съзаклетници, които разубеждавали другаритѣ си да не излизатъ; нѣкои очаквали четата на сливенеца Таню воевода отъ Ромъния „Не хващайте въра на тѣзи апостоли,

*) Съзаклетници. Х. Димитъръ Х. Петровъ е билъ дори виденъ човекъ.